

SZENTESÉSÉK VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 ft 25 kr., fél évre 2 ft 50 kr., egész évre 5 ft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréskelt árjegyzék szerint számít fel.

Égészséges szocializmus.

Ha már belefoglunk a munkás-kérdés taglalásába, — leghelyesebb lesz, megvilágítani azt minden oldalról és lehetőleg tisztázni — egyszer mindenkora a helyzetet.

E végből néhány megjegyzést kell még tennünk a szentesi szocialista munkások nézeteire s aztán majd rátérünk arra is: mit értettünk a szocializmus egészséges módjának, melyből áldás fakadhat a munkásosztályra.

Megjegyzéseink a következők:

Nagyon elvetik a mezei munkás-szocialisták a sulykot, amikor azt hirdetik, hogy tőlük az állam csak áldozatot követel, de nekik jogokat nem ad. Mert velük szemben a helyzet az, hogy a v é r a d ó n kívül, melyet az állam minden polgárán egyformán vesz meg, tőlük semmi más állami adófizetést nem követelnek, t. i. ha a szó szoros értelmében véve csak munkások, napszámok. Ők tehát az államfentartáshoz egy krajcárral se járulnak hozzá és így jogosulatlan is a megterhelésük fölött hangzó panasz.

Más kérdés az, hogy maguknak alkotmányos jogokat követelnek. Ez — szerintünk is megillet minden embert, legyen napszámos vagy nem; de — követelésük nélkül is megérleli ezt a kérdést maga az idő, a kor változó szelleme és ami időt ma a munkásosztály e fölött való haszontalan politizálásba öl, ha azt a maga hasznára értékesítené egy vagy más módon: bizony több áldás fakadna belőle rájuk és családjuk tagjaira.

De miként szocialistáskodjanak hát mégis a munkások? Miként és mivel segítsenek a sorsukon? Hogyan gondoskodjanak magukról és övéikről öreg napjakra vagy haláluk esetén?

Mert ezek sokkalta fontosabb megoldandó kérdései ám a szocializmusnak, mint az, hogy Péternek-Pálnak van-e szavazatjoga a választásoknál vagy nincsen. És mi abban látnók az egészséges szocializmus, ha a munkásosztály a figyelmét kizárólag ezeknek szentelné, — rábízván a korszellemre a kérdés politikai részének megoldását.

Nos, hát miként történjenek mindazokról gondoskodás, miket fentebb elsoroltunk?

A kifejezésre jutott szocialista nézetek szerint úgy, hogy a gazdaosztály az aratás idején — a 6—8 heti munka fejében — adjon a munkásnak annyi keresetet, amiből családjával

együtt egész éven át megélhet. Ezt ugyan nem mondják ki így leplezetlenül; — de a célrat benne van abban, amit elmondanak és benne van a túlzott követelésükben is.

Elmondtuk már, milyen jogosulatlannak tartjuk úgy ezt a kívánságot valamint az ezzel együtt járó panaszt is, hogy a gazdák nem képesek egész éven át foglalkoztatni a munkásosztályt és e szerint nem az utóbbi hibája, ha az évről több mint felét, munka nélkül, a piacon lézengve kénytelen áthenyélni.

Röviden összefoglalva, bár körülírva ez annyit jelent: gazdaosztály, tarts el minket munkásokat és családjainkat.

Ne higgyék azonban a munkáspolgártársaink, hogy ez új eszme, melyet az ő apostolaik találtak fel. A régi népeknél, görögöknél, rómaiaknál nemcsak eszme volt, de gyakorlati tény is, hogy az állampolgárai vagyonszösségben éltek, az államnak kerestek és az állam — mely feltétel nélkül rendelkezett velük, életükkel, munkájukkal, gondoskodott a közösből az eltartásukról is.

Jó pár ezer éve már annak, hogy ez így volt és — nem bizonyult üdvösnek, mert azok a klasszikus kultúrnépek is felhagytak a szocializmussal.

Nem ebben kell hát keresni az egészséges szocializmust, nem is a politikai jogok kiküzdéseért való időrablásban, hanem egyebütt.

Annak kell megtalálni a gyakorlati módját: miképen gyűjthessen a munkásnép elegendő segélyalapot ahhoz, hogy betegsége idején se maradjon családjával kenyer nélkül, öreg napjaiban pedig — mikor munkaképtelenné vált, — vagy rokkantsága esetén ne legyen kénytelen nyomorogni.

Úgy tudjuk, a szentesi szocialista munkások is fizetnek ma bizonyos csekély — heti vagy havi összeget elvtársi célokra. Mit kapnak ezért a pénzért cserében? vagy hová lesz ez a pénz? — mi nem tudjuk, de sejtjük, hogy ezek a kicsinek tetsző, de évről-évre mégis csak felnövekedő összegecskék ma rájuk nézve teljesen elvesznek; ők soha többé egy kis krajcárt se látnak ebből a pénzből akár betegség sújtja őket, akár egyébként szoruljanak segítségre, — mert azt a pénzt felemészítik az — agitátorok, a szocialista apostolok részint a postolkodó munkájukra, részint meg arra, hogy cserében elarastják a munkásosztályt a szocialista sajtótermékekkel, melyek megmetyélezői a kedélyeknek, beteges agyrémekek kelesz-

tői és így megrontói a szegény munkásnak, kinek figyelmét a megélhetés munkájától elvonják, fölkeltvén benne a k ö n n y ú é l é s teljesülhetetlen vágyát.

Hogy azok a most fizetett heti vagy havi illetmények országos vagy helyi elvtársi pártkasszába gyűlnek-e be: ez tökéletesen egy; mert az bizonyos, hogy úgy az egyik mint a másik esetben végképen elvesznek arra nézve, aki e pénzt jöhíszeműleg, a szocializmusért lelkesülve, befizette.

Gondolkoztak-e már a fölött a munkás-tömegek, kik szocialista eszméknek hódolnak, hogy ez így van. Eszükbe jutott-e már önmagukban felvetni a kérdést: miért is fizetünk mi ma heti vagy havi illetéket és mit kapunk ezért a vezetőinktől cserében?

Nem jutott; pedig ezek fölött érdemes ám behatóan elmélkedni annyival inkább, mert ezek a kérdések rávezetnének munkásainkat önmaguktól az egészséges szocializmusra.

Oda és úgy kell összegyűjteni ezeket a filléreket, hogy akik összeadják, azok élvezzék annak a javát is, ne megtévelyítő nyomdai termékek, de szükség esetén számottevő segély formájában.

Nagyon egyszerű ennek a megoldása. Szentesen van legalább 2500—3000 munkás ember, akik átlagosan — ha rászoktak majd, nem pusztán kubikos vagy mezei munkával, de kézügyességet követelő házi ipari készítményekkel is keresni a kenyerüket, megkereshetnek könnyű szerrel napi 60 krt a saját élelmükön kívül, tehát hetenként 3 ft 60 krt.

Szoktassák asszonyaikat és családjuk minden munkabíró tagját rá, hogy a család-eltartás munkájából, erejéhez mérten mind kivehesse a részét, amivel egy két-tagú család heti produktivitása biztosan felemelkedik 5 ft 50—60 krra, egy 3 tagúé 7—8 ft-ra.

Megjegyezzük, hogy e számítás alapjál nem a mai állapot szolgál, hanem az, hogy ne lézengjen senki munkás ember a piacon tetlenül, de használja ki munkaerejét — ha más nincs — házi munkával.

A társulás alapját képezze ezek után a családőfő által önmaga részéről heti 10 kr, munkabíró családtagjai részéről heti 5—5 krrnak, a család keresményéből egy közös pénztárba leendő befizetése; a munkára még alkalmatlan kiskorúak mitse fizetnének.

Ily módon, 5000 heti résznézetből 2500-at heti 10 krral, 2500-at

heti 5 krral számítva, éven át 19,500 frt folya be a munkáspénztárba, — tehát olyan tekintélyes összeg, amiből a munkás és családja tagjai betegség esetén a mostaninál sokkal jobb gyógykezelést, ezenfölül betegsegélyt is biztosíthatnának kölcsönösen egymásnak, sőt okszerű kezelés mellett rokkantságot vagy nyugdíjradékot is — bizonyos idő leteltével.

Csak úgy nagyjából, főbb vonásaiban rajzoltuk meg ezekben az egészséges szocializmus módját. Talán érdemes lesz, ha munkásaink ez eszmével foglalkoznak.

A káka csomója. Ismeretes tény, hogy a »Szentesi Lap« minden közkérdésnek — legyen akár milyen helyi természetű, a politikai oldalát forgatja mindég kifelé, mert jól ismeri a magyar azt a természetét, hogy kiváló előszeretettel politizál és így a gyöngéjénél vezethető legkönnyebben a népbolondítók által árkonbokrán at.

Most azonban csúnyán felsült a nevezett ujság a politizálásával, amikor — hogy a kákan is csomót keressen — a vármegyei adminisztrációnak nekírt a váddal, hogy a 600.000 frtos műútépítési kölcsönből azért épített ki legelső sorban is a mindszent baksí útát, mert ezt az uradalmi érdekek kívánják így, a megye élén állók pedig mindég első kötelességüknek tartották: a közérdek rovására is a nagybirtokosok, az uradalmak érdekét legyezi, istapolni.

A tudatlanság és a rosszakarat együttes felsülése ez a vád. Aki hangoztatta, nem az lebegett a szeme előtt, hogy magát a műútépítés ügye iránt tájékoztatva, szakszerűen szóljon hozzá a kérdéshez, hanem pusztán a gonosz indulat, hogy im ő megragadja az alkalmat, egyet útni a vármegyei kormányzaton, bevádolván a közönség előtt: az uradalmi érdekeknek a közérdek rovására való legyezetésével.

A rosszakaratú támadás írója egyebet se tudott az egész mindszent-baksí műútépítésről, csak amit lapunkból olvasott, hogy t. i. — ez útszakasz már megtartották a közígazgatási bejárást és kitérték az útépítés irányát is: ebből kovácsolta aztán meg — tudatlanul és sok rosszakarattal — a maga fegyverét a vármegyei kormányzat ellen.

De nem engedhetjük meg a közönségnek ezt az ítélésben való otromba megtevését és felvilágosításul elmondjuk a tervezett műútépítésekről a következőket:

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága, a tervezett műútépítések dolgában úgy határozott, hogy legelső sorban a szentes-vásárhelyi, aztán a szentes-aradi és csak harmadsorban a mindszent-baksí útszakasz terveinek az elkészítésére utasította az államépítészeti hivatalt; ez utóbbira főleg a mindszeri megyebizottsági tagok, köztük Schönfeld Herman sürgetésére, akit talán a »Szentesi Lap« se vádolhat, mint elvtársát, az uradalmi érdekek istapolásával.

Az államépítészeti hivatal a fentjelzett sorrendben is készítette el a terveket, ezek ugyanilyen sorrendben is küldettek fel a vármegyéről fölülvizsgálás végett a kereskedelmiügyi minisztériumhoz, honnan ugyancsak e sorrendben jöttek le ismét a vármegyéhez, — amint erről mindenkor hirt is adtunk.

Honnan van mégis, hogy a mindszent-baksí útszakaszra nézve előbb volt megtartható a közigazgatási bejárás, mint a szentes-vásárhelyi vagy szentes-aradi szakaszon: ez az, amit a »Szentesi Lap« vagy nem tud, mert nem tartja érdemesnek magát egyébről, mint az érdekek körében eső dolgokról tájékoztatni, vagy rosszakaratúan elhalogat csak azért, hogy a megye vezetőségén egyet üssön.

Nem elítélholni való azonban ez az indok és röviden el is mondjuk.

Az államépítészeti hivatalnak a szentes-vásárhelyi és szentes-aradi útszakaszok kiépítésére vonatkozó tervrajzain a minisztérium olyan és annyi gyökeres módosítani valót talált, hogy ez a tervek teljes átdolgozását teszi szükségessé, ami időbe kerül és amin az államépítészeti hivatal ez idő szerint már dolgozik is. Ellenben a mindszent-baksí útszakasz tervein csak lényegtelen módosításokat kell eszközölni, melyek a közigazgatási bejárás megtartását nem késleltetik és természetes, hogy ezek szerint a vármegye vezetősége ezt nem tehetette függővé a »Szentesi Lap« magas tetszésétől vagy nemtetszésétől.

Ez és kizárólag ez az indoka, hogy a mindszent-baksí útszakasz közigazgatási bejárását már megtarthatták, ami azonban nem azt jelenté, hogy most már ez az útszakasz nyomban ki is épül.

A közigazgatási bejárás után történik meg az építési tervek módosítása és mint-hogy a bejárás alkalmakor az útrányt úgy állapították meg, hogy az — a régi iránytól eltérően — magantulajdonon vonul keresztül mintegy 1 kilométer hosszban, amely területet előbb még kisajátítani is kell, — nagyon természetes, hogy ez nem történik meg máról holnapra és így ez évben ezen útszakasznak műúttá kiépítéséről, de még arról is alig lehet ma szó: vajon egyáltalán ez épül-e ki előbb, mint a szentes-vásárhelyi vagy szentes-aradi útszakasz.

Legnagyobb abszurdum pedig az az állítás, hogy a mindszent-baksí útszakasz műúttá kiépítése uradalmi érdek volna. Ez egyszerűen rosszindulatú hazugság, mert ez útépítés legelső sorban érdeke Mindszentnek és Kisteleknak, másodsorban érdeke a szentesi piacnak, melyre ez úton hozzák a burgonyát, káposztát stb.; csak legutolsó sorban érdeke az uradalom egyetlen majorjának, a baksí majornak.

Hancu hát, amilyen igaz, hogy a boldog ott is ugrik, ahol árok nincsen: épp olyan igaz az is, hogy a rosszakarat a kákan is keres és talál csomót.

A szőlő permetezése.

Évről-évre mind jobban bebizonyosodik, hogy a szőlő-növényt, az élősdí gomba — (mit »peronospora« név alatt a nagyközönség is eléggé ismer már) — elleni megvédés céljából megpermetezni: nem éppen haszontalan munka. Évről-évre megemlékeztünk erről, figyelmeztetvén a gazdákat ezen munka fontosságára és mindannak dacára igen sokan legeskegyélyebb gondot sem fordítottak arra. Vannak, kik talán egyszer teljesítették úgy ahogy, de már a háromszori permetezésben babonára következtettek; mert hisz nem csoda, a kártyavető asszonynak is csak úgy van igazsága, ha háromszor megveti azt s mind a mellett még a véletlen sem engedi teljesülni benne: ennél fogva miért ne vonatkoztathatna bárki valamely munkának háromszori végezéséből babonászerű megállapításra.

Lehet, hogy sokan e miatt maradtak az egynél, míg mások négyszer vagy ötször

is megpermetezték. Némelyek meg vagy tudatlanságból, vagy túlbuzgóságból agyonpermetezték. Szóval, vannak, kiket a sikertelenség visszariaszt, de többen vannak, kik némi eredményt észlelvén, nagyobb buzgalommal, gondnal fognak ez év tavaszán a permetezési munkához. Azoknak, kik sajnálták a csékyke fáradságot (nem mondjuk, hogy lusták voltak) serkentésükre és oktatásukra, — kikben az akarat meg volt, de a munkát nem alkalmazták kellőleg, csak oktatásukra, az egész gazda-közönségnek serkentésükre leírjuk még egyszer a permetezés módját és idejét, kérve az előjáróságot, szabályrendelítleg kegyeskedjék a permetezést kötelezővé tenni, mert nem is oly fáradságos, nem is oly költséges, sem pedig nem örögdí mesterség, csak az emberek ne lennének oly nagy ördögök, hogy a sült galambot szájukba varják. — (Jó szerencse, hogy a sült galamb ma már kifogott az emberen.)

Elég intő példa volt a mult esztendő, s a jelentől sem várhatunk még annyit sem, ha kellőleg védekezni nem fogunk.

Permetezünk háromszor, négyszer, sőt ha kell ötször is, vagyis, annyiszor és akkor, ahányszor és amikor szükségét látjuk.

Az idő előrehaladottságánál fogva már május első napjaiban az első permetezést meg kell tenni, a később fakadó hajtások miatt pedig másodsor május utólján, a harmadikat egy, egy és fél hónap múlva és talán egy negyediket is a harmadik és a szüreti idő közepén ejtsünk meg. A 3—4, esetleg 5-ik permetezés ideje azonban szükségképp módosul.

A kékkő (rézgálic). Itt a kereskedő urak zászik figyelmét is felhívjuk, hogy egyik-másik üzletben a tanulatlan inas-gyerekek nem ritkán vasgálicot adnak ki a jó öreg nénikéknek, vagy a bácsiknak; persze ők sem ismervé, feloldják, rendje-módja szerint elvégzik a munkát vele, költségek, fáradságok nemcsak füstbe ment, de a szőlőt is tönkre juttatták az által, hogy a levelet nem mentették meg s e miatt a vessző nem érhetett be. Az ilyen dolog tudva, avagy tudatlanul elkövetett hiba, de mindenesetre lelkiismeretlenség.

Veszünk egy hliter vízhez 2 kiló rézgálicot. A vizet pontosan kimerjük egy fa edénybe, a rézgálicot egy zacskóba tesszük s egy, az edényen keresztül tett karóra úgy akasztjuk fel, hogy a víz színe alá lógjon. — Este eljárnán vele, így reggelre feloldódik. Ekkor olított mészből veszünk 2 és fél anynyit, vagyis 5 kilót, ezt vízzel felhígítjuk és a kék galid oldathoz öntjük, fával való folytonos keverés közben. Így nyírunk egy szép, égszín-kék folyadékot, melynek neve »bordoí keverék«.

Ha az első és második permetezést idejében végeztük, akkor a többihez is elég lesz két százalékos, vagyis hliterenkint 2 kgr. rézgálic.

A keveréket lehetőleg ködszerű alakban szórjuk a szőlő lombjára s e célra a permetezőgépek valók, melyek között ez időszert legjobban a Vermorel-féle »Eclair«.

Ha valaki oly szegény, hogy egy gépnek kikölcsönzéséhez néhány krajcárja is nagy áldozat, adja ezt permetező anyagra s permetezzen cirok-sepről, melylyel lehetőleg igyekezzék a folyadékot minél apróbbá szét-szórni.

Sz. — J. —

Ujdonságok.

Szentes, 1897. május 6.

— Csongrádvármegye monográfiája. Zs. i. l. i. n. s. z. k. y. Mihály államtitkár s vármegyénk volt főispánja, akit történetírói érdemeiért választott tagjának a magyar tudományos akadémiára és bizott meg vármegyénk törvényhatósága a csongrádmegyei monográfia megírásával, — a napokban arról értesítette Cs. s. t. ó. Zsigmond dr. alispánt, hogy a millennium emlékeztetőre létesített eme nagy mű első kötetének nyomását rövid időn befejezik. Most a kötet címtábláját nyomják, me.

lyet a vármegyei címer színes kivitelű nyomása fog ékesíteni és így az első kötet parhét alatt forgalomba is kerül.

— Kik pályáztak a városi ügyészségre?
A Szentés város ügyészi állására kiírt pályázat határideje a f. hó 3-án délután 5 órakor járt le és a jelzett időig ezen állásra pályázati kérvényeiket az alispáni hivatalnál benyújtották: Láng József budapesti ügyvéd, Simon Ferenc megtámadott képviselői mandátumának volt védője és Vecsery Sándor dr. szentesi ügyvéd. — Az ügyészi állás valószínűleg csak a pályázatra most kitűzött többi tisztviselői állással együtt lesz — az e célra kitűzendő tisztújítószéki gyűlésen betöltve.

— A központi választmány ülése. Csongrádvármegye központi választmánya a f. hó 6-án, ma délelőtt gyűlésezik a vármegyeház alispáni elfogadó-termében. A választmány gyűlésének tárgya: megválasztani a jövő évi képviselőválasztókat összeíró küldöttségeket a tépői és szegvári orsz. képviselőválasztó kerületekbe.

— Megszökött köztisztviselő. A szentesi kir. adóhivatalnál szolgálatteiben volt Kristó Nagy Antal adótsizt, Kristó Nagy Jánosné fia — mint értesülünk — a f. hó 4-én, a nélkül, hogy szabadságot kért vagy kapott volna, elútzott Szentesről a feleségével együtt és ma már bizonyossággal állítható, hogy a nevezett köztisztviselő megszökött. Mi vitte rá a szökésre: erről is hallottunk hírt. A szentesi kir. adóhivatalnál jó ideje felfordult, áldatlan állapotok vannak, naprenden van p. hogy a tisztviselőársak, felkutatva egymás multját, nyílt vagy titkos feljelentéseket tesznek egymás ellen, egyiket is másikat is fegyelmi vizsgálatba sodorva. Így tettek — mint halljuk Kristó Nagy Antal ellen is feljelentést, hogy az adótsizti vizsgát hamis érettségi bizonyítvány alapján tette le és ezzel csalást követett el. Az bizonyos, hogy a nevezett csak 4 osztályt végzett és így ha tényleg letette az adótsizti vizsgát, ami csak érettségi bizonyítvány alapján lehetséges: akkor tényleg tilalmas úton juthatott csak ily bizonyítványhoz. Lehet tehát, hogy a büntetéstől való félelem kergette a szökésbe Kristó Nagy Antalt, aki különben már napokkal előbb eladta minden ingóságát, hogy szökését előkészítse. Értesülésünk szerint a szökevény Moravianak vette útját.

— Történeti és régészeti társulat. A f. hó 2-án tartotta volna a szervezkedő csongrádvármegyei történeti és régészeti társulat az alakuló gyűlését a vármegyeház kistermében, azonban részint Zsigmond-napja, részint egyéb családi ünnepek annyira visszatarozták a társulatba való belépésre aláíratottakat nagyrészt, hogy az értekezleten megjelent 21 aláíró célszerűbbnek tartotta, az alakulást ezúttal ki nem mondani és a szervezkedést nem eszközölni. Az alakuló gyűlés határidejéül azonban megállapították a f. hó 9-ét, tehát a jövő vasárnapot. E napon, délelőtt 10 órakor lesz tehát a végleges szervezkedés, az alispáni elfogadó teremben.

— A vármegyei székház-alap kölcsönt 6 százalékos annuitással bíra Csongrádvármegye a pesti hazai első takarékpénztár-egyesülettől. Csató Zsigmond dr. alispán megkereste a nevezett pénztárat, hogy — a kedvező pénzpiacon való tekintettel engedjen valamit e magas kamatlábból és az intézet előzékenyen meg is felelt az alispán megkeresésének, tegnap arról értesítvén őt,

hogy mostantól 5 százalékos annuitással számítja a székházalapi kölcsönt.

— Szentési találmány. A betegápolásban, különösen a kórházak berendezkedésében nagy atakulást fog előidézni Hegedűs István Szentés városi segédzámitszt egy elmes találmánya. E találmány egy olyan ágy, melyben a beteg minden tekintetben a legteljesebb nyugalmat élvezheti és amely tehát különösen a súlyosan operáltakra nézve bir megbecsülhetetlen értékkel. Az ágy egészen vasból való, szerkezete könnyen érkeztető, a beteget, a nélkül, hogy kézzel érintenék, lehet kiemelni, egy oldalról a másra fordítani, sőt alatta az ágynevet is tisztára átcsereplni, — ez teszi különösen becsessé az új találmányt olyan betegnek, kiknek az operálás után napokig kell egy helyzetben mozdulatlan fekvüdni. Hegedűs tervei szerint Krüg gépszé készítette el a próbaágyat, melynek szabadmált Magyarországra és Ausztriára megkérték és amely Müller Kálmán dr. rókuskórházi igazgató orvos tetszését kinyerte.

— Végzetes szerencsétlenség áldozata lett a napokban Mabsburg Sándor báró fiabírtokán, a nevezettnek bérése, Keresztcs Mihály. Munka közben esett a szerencsétlenség. A bérés, kényelmi szempontból ráult a jarganyra, onnan azonban lefordult és a jargány összezuanta a bal lábzsárat. Véresen szállították be a szerencsétlen a városi kórházba, ahol tegnap amputálni kellett a megrosszolt lábát a comboson középtáján. Keresztcs épp a lefolyt újoncosnál sorozták be huszarnak.

— A vendéglő épület-anyagái ára. A régi városi vendéglő épületanyagát hétfőn árverezte el a város; — már t. i. az épületek azon részén, mely az idén lebontás alá kerül. Az édon falak és tetőzet anyagáért együttesen 1300 s néhány trt folyt be így az árverésen s a további kötelesek ezen épületrészeket május 31-től június 8-ig lebontani és az épületanyagokat a helyszínéről eltakarítani.

— Testvérek közt. Gyüre Kálmán Cséparól szakadt ide Szentesre, nem is állandó lakásra csak itt tartózkodásra. Nem igen vergődhetett azonban zöld ágra, mert arra vetemedett, hogy édes testvére, Gyüre János csépai lakos egy adásvételi szerződését valamiképen kézhez kaparítván, ennek terhére 500 trtot vegyen fel a kun-szt martoni takarékpénztártól. A váltó lejáratáig nem is volt ezért semmi baj. Most azonban lejárt a váltó és Gyüre Kálmán a füle botját se mozgatta, hogy azt rendezze: így tudódott ki a turpisszaga, mely miatt a testvére Gyüre János feljelentést is tett ellene a rendőrségnél és gyűttal kérte, hogy kobozzák el a Kálmán bírtokában lévő kocsi, lovat, löszerszámot, hogy térüljön meg legalább a veszett fejsze nyel. A rendőrség teljesítette is a káros testvér kérését: a kocsit, lovat, löszerszámot elkobozták Gyüre Kálmántól és átadták Jánosnak. Tegnap azonban a két testvér, ahogy ez szerető testvérekhez illik, békésen megegyezett és Gyüre János a panaszát visszavonván, a kocsit, lovat, löszerszámot is visszaadta Gyüre Kálmának.

— A kutyája miatt. A szegedi kir. törvényszék, gondatlanságból eredő súlyos testi sértésért helyzete vád alá Janó Istvánt, akinek kutyája Józsa Mihály lábát úgy harapta meg, hogy rajta 8 napon túlt és 20 napon belül gyógyuló sérülést ejtett. Janó Istvánt még el is ítéltek, a kutyája miatt lesz kénytelen büntetés elszervezni, amivel 6 fizeti a legsúlyosabb ebadó.

— Hídeg május. Hirt adtunk a szegedi Falb időjáról, aki megmondta, hogy május 2-ra hídeget várhatunk, sőt 16—20-ra esetleg fagyot is. A hídeg, 1 nappal megkeve, meg is jött. Május 1-én és 2-án tikasztó volt a nap, de már 2-án éjjel hűvösre változott az időjárás és ma, mikor 5-ét, 6-t írjuk, egészen hídeg májusunk van már úgy, hogy szinte megkívánjuk a már nyári eltarásra leraktározott téli öltönyök felöltését. A jövő héten különben a fagyos szentek ideje is elkövetkezik s bizony, ha közben kissé

még nem enyhül az idő, — alig ha teljes mértékben be nem következik a szegedi Falb jöslása, hogy még fagyot is hoz a gazda reményére a hídeg május.

Foulard selyemet 60 krtól 3 trt 35 krig méterenként — japáni, kínai s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet** 45 krtól 14 trt 65 krig méterenként sáma, eszkos, kokszott, mintázott, damaszott sat. (mint-egy 240 különböző minőségben, 2000 szín-és mintázzal) s. a. t. a megrendelt árúkat **postabér és vámentesen** hűzők szállítva, valamint **mintákat postafordulítva** külföldre **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyem-nygyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros belégy ragasztandó. Magyar nyelvre irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (2)

Felvétel az óvónó-képzőbe.

A hódmezővásárhelyi állami óvónó-képzőintézetbe az 1897/8 tanév I. évfolyamára 40 kedvezményes hely lesz üresedésben, még pedig: 17 bejáró, 5 egész díjas (évi 100 trt), 12 féldíjas (évi 50 trt) és 6 ingyenes hely. Az ezen kedvezményekre igényt tartók f. évi május hó 31-ig dr. Terenin a Gyula csongrádvármegyei kir. tanfelügyelőhöz címzett folyamodványukat az alulírtok igazgatóhoz kötelesek beküldeni. Folyamodhatnak, kik 14—40 évesek, ép egészséges testalkattal, jó zenei hallással és jó hanggal bírnak, láto és beszélő szerveik hibátlanok, a felső népiskola II. a polgári — vagy felsőbb leányiskola IV. osztályt legalább jó sikerrel végeztek. A folyamodványhoz csatolandó: 1) A megelőző tanévvégi és a folyó tanév latogatási bizonyítványa; 2) Keresztelés; 3) A családi polgári és a szülői vagyoni állását feltüntető községi bizonyítvány; 4) Családi értesítő; 5) Ujraoltási bizonyítvány; 6) A testi épséget igazoló tisztí orvosi bizonyítvány; 7) Esetleg a nyelvismereteket igazoló bizonyítvány. Nem magyar nyelven kiállított bizonyítványok hitelesített magyar fordításban mellékelendők. Felvételi vizsgák f. évi július hó első napjaiban tartanak, melyre a behívók kellő időben fognak szétküldetni. A felvételi vizsgák írásbeliek (magyar nyelv és számtanból) és szóbeliek (magyar ny., földrajz, történelem és számtan;) ezenkívül megvizsgálatnak zenei hallásukra én testi rátermettségükre nézve. A felvételek csak a nm. vall. és közoktatásügyi miniszter úrnak jóváhagyása után valnak végérvényessé.

Ribiczey Aladár,
áll. óvónóképzőint. igazgató.

Irodalom.

A Vasárnapi Ujság május 2-iki száma 19 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Schlauch Lőrincz bíboros püspök jubileuma« (arc képpel és képekkel Nagyváradról). — »Herkulamus hőse.« Költemény, Kónyves Tóth Kálmantól. — Regénytar: »Polgárlaborit. Regény Irta Rakosi Viktor (Linek Lajos rajzaival). — »Az uszó sziget.« Verne Gyula új regénye (az eredeti francia kiadás képeivel). — »Egy viharos diné.« Id. Ábrányi Kornéltól. — »Larissza, Arta, Trikala.« — »A török-görög harctér főbb helyei« (képekkel) Strausz Adóftól. — »Fiskalis esze van!« Rajz, Irta Alapi Béla. — »Régi ügyvédek és jogászok.« — »Baró Lévy Henrik« (arc képpel). — Löwey Klára« (arc képpel, graf Teleki Blanka Kufsteinban készített domborműve és fénykép után). — »Hunyadi János halála« (képpel, Tornai Gyulanak a képzőművészeti társulat tavaszi tarlatán kiállított festménye után). — »A malaxai erőd ostroma« (képpel). — »Páris divatlevél.«

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Gabonatözsde. (Bpest. május 4.) Már két nap óta folyton tart a megújult esőzész, mely immár csakugyan káros a növényzetre, az őszi vetések lapályos helyeken állóvíz folytán sárgulnak, a tavasziki elvetése pedig lehetetlenné válik. A gabonautéletekben semmi nyoma az élénkségnek, búzában a kevés kereslet mutatkozik, jölehet az országban gyenge a készlet és a hozatalok is oly gyérek, hogy egyáltalában nem fedezik a fogyasztás szükségletét. A malmok tehát abban a véleményben vannak, hogy felhalmozott liszt-készleteikkel kiúzzák ujig és akkor

